

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Карлово, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Анна Г. Георгиева

при участието на секретаря Маргарита Ст. Тянчева
като разгледа докладваното от Анна Г. Георгиева Административно
наказателно дело № 20235320200433 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление № 23-0281-000579 от 06.07.2023 г. на
Началник Група в ОДМВР- Пловдив, РУ- Карлово, на Д. Д. Д., ЕГН
*****, от гр. П., ул. „З.“ № *** са наложени административни наказания
на основание чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., за
нарушение на чл.145 ал.2 от ЗДвП; и на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП-
глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, както и
лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Недоволен от наказателното постановление е останал жалбоподателят и
чрез упълномощен процесуален представител го обжалва, като прави искане
за отмяната му като незаконосъобразно и необосновано. Излага доводи.
Претендират се разноски.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява се от адв. С.-
упълномощен, който поддържа жалбата. Пледира за отмяна на атакуваното
наказателно постановление като незаконосъобразно и неправилно.
Претендира разноски.

Органът, издал наказателното постановление, редовно призован, не
изпраща представител. Взема становище за неоснователност на жалбата.
Счита издаденото наказателно постановление за правилно и законосъобразно,
поради което моли съда да бъде оставено в сила. Прави възражение за

прекомерност на евентуално претендирания адвокатския хонорар.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана от съда е частично основателна.

След като обсъди събраните по делото гласни доказателства чрез показанията на разпитаните в качеството на свидетели на С. И. като актосъставител и К. К. като свидетел по акта и очевидец при установяване на нарушението, както и приобщените писмени доказателства- наказателно постановление № 23-0281-000579 от 06.07.2023 г., разписка за връчването му, АУАН серия GA № 883622 от 05.05.2023 г., обяснение, писмо от РП-Пловдив, ТО- Карлово, постановление от 26.06.2023 г. за отказ да се образува наказателно производство, справка за нарушител/водач, заповед № 8121 з-1632/02.12.2021 г., заповед № 8121К-3409/05.04.2023 г., справка за нарушител/водач, справка от ОДМВР- Пловдив, Сектор „ПП“, справка по история на ПС, справки за промяна на регистрацията на ПС, справка за задгранични пътувания, съдът намира за установено следното:

На 05.05.2023 г., полицейските служители при РУ- Карлово И. и К. осъществявали служебните си задължения като автопатрул на територията на Община Карлово. В 19,50 часа двамата констатирали движение по гл. път I-6, км.267+900м., до бензиностанция „К.“, между гр. К. и с. В.Л., с посока на движение от изток на запад на лек автомобил „Ауди А6“ с рег. № *****. Автомобилът бил спрян за проверка от полицейските служители, при която бил установен водача му и негов собственик- жалбоподателят Д.. При извършената проверка в РСОД полицейските служители установили, че управлявания от Д. лек автомобил бил със служебно прекратена на 11.11.2022 г. регистрация на осн. чл.143 ал.15 от ЗДвП и към момента на проверката не бил регистриран по надлежния ред. Автомобилът бил закупен с договор за покупко- продажба № 12994 на 09.09.2022 г.

За констатираното нарушение мл. автоконтрольор И.- служител при РУ- Карлово съставил процесния АУАН, с който приел, че жалбоподателят е осъществил нарушения на разпоредбите на чл.145 ал.2 от ЗДвП и на чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП, тъй като на 05.05.2023 г., в 19,50 ч., по гл. път I-6, км.267+900м., до бензиностанция „К.“, между гр. К. и с. В.Л., с посока на движение от изток на запад на лек управлявал лекавтомобил „Ауди А6“ с рег. № *****, лична собственост, придобит с договор за покупко- продажба 12994 на 09.09.2022 г. При извършената проверка и справка в РСОД било установено, че водачът като приобретател на превозното средство не го е регистрирал в едномесечен срок в службата за регистрация по постоянен адрес. След изтичане на двумесечния срок от закупуване на автомобила бил със служебно прекратена регистрация на 11.11.2022 г. и към момента на

проверката не бил регистриран по надлежния ред.

Така съставения АУАН бил подписан от жалбоподателя без възражения. В приложено към делото обяснение, същият заявил, че не е знаел, че колата му е нередовна.

Във връзка със случая била образувано предварителна проверка, която приключила с постановление на прокурора от 26.06.2023 г. за отказ от образуване на наказателно производство, тъй като деянието, извършено от Д. не осъществявало фактическия състав на престъпление по чл.345 ал.2 от НК, а материалите били изпратени на административно- наказващият орган за преценка относно извършено административно нарушение.

На 06.07.2023 г. оправомощено длъжностно лице издало атакуваното наказателно постановление, с което при идентични с акта обстоятелства по нарушението, дата и място на извършването му и данни, индивидуализиращи нарушителя, на жалбоподателя били наложени административни наказания на основание чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.145 ал.2 от ЗДвП; и на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 16.02.2023 г., а жалбата срещу него- депозирана на 27.02.2023 г.

Съгласно приетите по делото справки от ОДМВР- Пловдив, Сектор „ПП“ се установява, че на 09.09.2022 г. Д. Д. Д. придобил лек автомобил „Ауди А6“ с рег. ***** с договор за покупко- продажба, като на 11.11.2022 г. била прекратена регистрацията на автомобила на осн. чл.143 ал.15 от ЗДвП, поради непререгистриране на МПС. За това собственика не бил уведомен. На 13.06.2023 г. било отбелязано възстановяване на регистрацията.

Събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът ползва при постановяване на решението си, като счита същите за безпротиворечиви, последователни и пряко относими към предмета на делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Относно вмененото във вина на жалбоподателя нарушение по чл.145 ал.2 от ЗДвП, за което е наложено наказание на основание чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП, съдът намира, че издаденото наказателно постановление страда от съществен порок в задължителното му съдържание, обосноваващ съществено нарушение на процесуалните правила. Изложените в АУАН и наказателното постановление обстоятелства сочат, че твърдяното нарушение се изразява в неизпълнение на предвиденото в чл.145 ал.2 от ЗДвП задължение за регистрация на ППС, т.е в осъществено от страна на задълженото лице бездействие. Не става ясно обаче, дали посочените в АУАН и наказателното постановление дата и място са дата и място на извършеното нарушение или на неговото констатиране. Посоченото се явява от съществено значение за фактическия състав на нарушението, тъй като датата и мястото на извършване

на нарушението са сред задължителните елементи от съдържанието на АУАН и наказателното постановление. В този смисъл при установяване мястото на нарушението следва да се вземе предвид, че отговорността за деяние, осъществено във формата на бездействие, би възникнало там, където е трябвало да се извърши дължимото действие. Това е така, тъй като мястото, където деецът е длъжен да действа, определя и мястото, където той ще отговаря, ако бездейства, понеже се касае за неизвършване на нещо правно дължимо /в този смисъл определение № 36 от 04.10.1999 г. на ВКС, I н. о./. В конкретния случай това би бил гр. П.. Що се отнася до датата на извършване на нарушението, то дължимото поведение за регистрация в едномесечен срок в конкретния случай не би съвпаднала с датата на констатиране на нарушението, доколкото датата на придобиване на процесното МПС е 09.09.2022 г., а установяването му е осем месеца по-късно. При посочената по-горе липса на конкретизация на мястото и датата на извършване на нарушението, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление в посочената част следва да бъде отменено като незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Що се отнася до нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, за което е наложено наказание на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, съдът, при извършената проверка за законосъобразност намира, че при издаването на наказателното постановление не е допуснато съществено процесуално нарушение, което да налага неговата отмяна. Същото съдържа всички реквизити, изискуеми по чл.57 от ЗАНН, издадено е в изискуемата от закона форма и от оправомощени длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност. Отбелязано е, че се издава въз основа на постановление за отказ да се образува наказателно производство. Дадено е ясно, точно, обстойно и коректно описание на нарушението по чл.140 ал.1 от ЗДвП, и на обстоятелствата по извършването му, налице е посочване на датата и мястото на извършване на нарушението, правната квалификация на същото и приложимата санкционна норма, размера на наложеното наказание глоба, както и лишаване от право да управлява МПС. Индивидуализиран е нарушителят.

Фактическите положения, отразени в обстоятелствената част на атакуваното наказателно постановление в обжалваната му част се явяват безспорно и категорично доказани от събраните гласни доказателства по делото, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели И. и К., както и приобщените по делото писмени доказателства.

С разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП, законодателят е въвел изискване по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за

регистрираните МПС, се определя с Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, издадена на основание чл.140 ал.2 и чл.142 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.15 ал.1 от Наредбата, при промяна в регистрацията, собственикът представя документ за самоличност и подава заявление, което се попълва служебно и се подписва от него, като към заявлението собственикът представя редица изброени в нормата документи, а според чл.14 ал.1 от същата наредба, промяна в регистрацията се извършва при изменение на данните за превозното средство и собственика, посочени в свидетелството за регистрация, смяна на регистрационния номер, продължаване срока на валидност при временна регистрация, регистриране на МПС като „историческо“. Цитираната нормативна уредба указва, че при промяна в собствеността на МПС, лицето, което го е закупило, т.е. новият собственик, е длъжно да регистрира превозното средство на свое име и в съответното звено „Пътна полиция“ при ОДМВР, като това следва и от разпоредбата на чл.4 ал.1 от Наредбата, според която, собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи в определения срок за извършване на регистрация, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията, а нормата на чл.3 ал.1 регламентира, че моторните превозни средства и ремаркетата се регистрират в срок до един месец от придобиване на собствеността или оформянето на вноса (постоянен или временен) от съответния митнически орган.

Съгласно чл.143 ал.15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Санкционната норма на чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП от своя страна, предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 6 до 12 месеца за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно § 6 т.25 предл. първо от ДР на ЗДвП „Водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство.

По делото не е спорно, а и се явява безспорно доказано обстоятелството, че на посочената в наказателното постановление дата и място, Д. Д. е управлявал лек автомобил марка „Ауди А6“ с рег. ***** . Ето защо, същият е имал качеството „водач“ на МПС, като е безспорно, че този автомобил е бил управляван по път, отворен за обществено ползване, както и че това МПС, към датата на процесната проверка- 05.05.2023 г., е било със служебно прекратена регистрация на 11.11.2022 г.

Прекратяването на регистрацията на описания лек автомобил е извършено по реда, посочен в нормата на чл.143 ал.15 от ЗДвП, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, като

администрацията няма задължение за уведомяване на собственика, че регистрацията на пътно превозно средство е прекратена. В тази връзка следва да се посочи, че в чл.18б ал.1 т.10 от НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, е регламентирано, че прекратяването на регистрацията по чл.18 т.2 (служебно), се извършва по чл.143 ал.15 от ЗДвП на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В ал.2 на същата разпоредба са изрично изложени случаите, при които се уведомява собственикът, като т.10 не е посочена, с оглед на което възражението за неуведомяване на жалбоподателя за прекратената регистрация, се явява неоснователно.

Безспорно е установено по делото, че Д. е придобил собствеността върху описания автомобил на 09.09.2022 г. и в едномесечен срок не го е регистрирал в съответното звено „Пътна полиция“ при ОДМВР, както и че в резултат от неизпълнението на това негово задължение регистрацията на автомобила е била прекратена служебно на 11.11.2022 г.

Съгласно ТР № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд и макар, че същото касае приложението на разпоредбата на чл.143 ал.10 от ЗДвП, а именно прекратяване на регистрация, поради липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е прието, че знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието, като едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици. Конкретния случай не е съотносим към посоченото задължително за прилагане тълкувателно решение, тъй като жалбоподателят, който знае, че е закупил автомобила и че не е изпълнил задължението си да го пререгистрира, е могъл и е бил длъжен да знае, че регистрацията на същия ще бъде прекратена служебно и автоматично след изтичане на двумесечния срок от придобиването му, каквато е нормата на чл.145 ал.13 от ЗДвП. Ето защо, съдът намира, че процесното деяние е виновно извършено, при форма на вина непредпазливост, проявена като небрежност.

По силата на чл.7 ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Алинея 2 на същия член предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. В случая такова изключение не е предвидено в ЗДвП, поради което и при наличието на извършено непредпазливо деяние, а именно нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, правилно е ангажирана административно- наказателната отговорност на жалбоподателя

по чл.175 ал.3 пр. 1 от ЗДвП.

При определяне на наказанието административно- наказващият орган е наложил наказание в минималния, визиран в закона размер, поради което съдът намира същото за съобразено с изискванията на чл.27 ал.2 от НПК.

С оглед гореизложеното, съдът намира процесното наказателно постановление в частта относно вмененото във вина на жалбоподателя нарушение на чл.145 ал.2 от ЗДвП следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а относно нарушението на чл.140 ал.1 от ЗДвП се явява законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

С оглед резултата от делото и предвид направеното искане за присъждане на разноски, съдът констатира, че съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие, на процесуалния представител на жалбоподателя е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., който размер се явява съобразен с изискването на чл.18 ал.4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съобразно уважената и отхвърлена претенция на жалбоподателя, съдът намира, че следва да му се присъдят разноски в размер на 250 лв.

Ето защо и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0281-000579 от 06.07.2023 г. на Началник Група в ОДМВР- Пловдив, РУ- Карлово, в частта му, с която на Д. Д. Д., ЕГН *****, от гр. П., ул. „З.“ № *** е наложено административно наказание на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.140 ал.1 от ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0281-000579 от 06.07.2023 г. на Началник Група в ОДМВР- Пловдив, РУ- Карлово, в частта му, с която на Д. Д. Д., ЕГН *****, от гр. П., ул. „З.“ № *** е наложено административно наказание на основание на основание чл.177 ал.6 пр.2 от ЗДвП- глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл.145 ал.2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи- Пловдив да заплати на Д. Д. Д., ЕГН *****, от гр. П., ул. „З.“ № *** сумата от 250 (двеста и петдесет) лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване от страните в четиринадесет дневен срок от съобщаването му пред Административен съд гр. Пловдив.

МТ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____

